

Populærvitenskapelig fremstilling

I denne rapporteringsperioden er fire forskningsarbeider publisert i internasjonale vitenskapelige tidsskrift, det er hold tre foredrag på næringsrettede konferanser, to på fagkonferanser og publisert en kronikk.

Hvorvidt miljømerker virker har lenge vært et omstridt tema. Teorien indikerer at for at et miljømerke skal virke må konsumentene være villig til å betale mer for merkede produkter. Et stort antall studier indikerer en positiv betalingsvillighet for miljømerket sjømat når en benytter data fra spørreundersøkelser. Det har imidlertid så langt ikke vært mulig å bekrefte dette med faktiske markedsdata. I en artikkel viser vi at i britiske supermarkedskjeder kan vi avdekke en prispremie for miljømerket til Marine Stewardship Council. Selv om dette ikke betyr at miljømerker vil virke for alle arter i alle markeder, så er det et klart bevis for at i noen tilfeller virker slike merker. Det blir derfor også viktigere for oppdrettsnæringen å få frem troverdige merker for å unngå at dette skal være en konkurranseulempa mot hvit fisk.

Det siste året har vist hvor variabel lakseprisene kan være. Til tross for at det er publisert en mengde produktivitetsstudier for laks, har det vært forbausende liten oppmerksomhet rettet mot hva som bestemmer tilbudet på kort sikt. I en artikkel vises det at tilbudet på kort sikt er svært uelastisk, i motsetning til hva som er rapportert i to tidligere studier for den langsiktige elstatisiteten. Et svært uelastisk tilbud er en sterkt medvirkende faktor til den sterke prisvariasjonen en observerer på kort sikt. De estimerte parametrene indikerer i tillegg at biofysiske variabler som påvirker tilveksten kan være de viktigste variablene for å forklare biomassevariasjon innenfor et år. I en annen artikkel vises det at selv om havbruk har mange likhetstrekk med dyreproduksjon, så gjør den svakere kontrollen med biofysiske faktorer at risikoen blir større. Dette forsterkes samtidig som typene risiki en står ovenfor av de forskjellige reguleringssystemene.

Oppdretts bærekraft og konkurransevne blir av mange hevdet å være begrenset av tilgangen på marint for. I en oversiktsartikkel argumenteres det for at så ikke er tilfelle. Økt ernæringskunnskap gjør at råstoffene i lakseforet har endret seg betydelig over tid, og en er ikke lenger avhengig av betydelig innslag av marint råstoff. Det er i utgangspunkt ikke gitt at vegetabilsk råstoff er mer bærekraftig, men ved å være en konkurrent i dette markedet viser oppdrettsnæringen klart at det relevante spørsmålet for både marint og landbasert forråstoff er om det er produsert på en bærekraftig måte. I den grad det blir knapphet på for vil det gi de artene som benytter foret mest effektiv en fordel. Laks er her omtrent like effektiv som kylling og mye bedre en gris, lam og storfe.